

TUREN HERNED

Vi har nu været i Ghana i 3 uger. Vi rejste hertil med skyhøje forventninger, fulde af nervøsitet og mega klar på opleve en helt anden kultur. Vi har valgt at arbejde på et børnehjem og gøre en forskel for børn som ikke har haft samme trygge rammer i deres opvækst, som vi har været så heldige at have. Vi tager i morgen hul på fjerde uge hernede og vi er vilde med det hele. Da vi ankom i Januar fik vi et kæmpe kulturchok, ALT var anderledes. Vi var blevet advaret af flere inden vi tog hjemmefra, at vi ville få et kulturchok, men alligevel blev vi virkelig chokeret over alt hernede. Vi startede turen i hovedstaden her som hedder Accra, her ankom vi sammen med 2 andre danske piger; Nicoline og Sarah. Dagen efter skulle vi køres ud til værtsfamilien til den by vi bor i nu; Nsuta. Vi lærte meget omkring kulturen allerede på den tur, hvor ventetid er en stor del af det. Da vi skulle med bilen ud til familien, brændte bilen sammen op til flere gange, ude midt i ingenting.

Vi blev skubbet igang flere gange af folk omkring os, og der blev hældt en masse vand i motoren. Da bilen omsider slet ikke kunne mere (selvfølgelig ude på en kæmpe stor vej i buldrende mørke), blev vi proppet ind i en lille to-tro (lille taxa) med alt vores bagage som hang ud af vinduerne. Her 3 uger Efter kan vi sagtens grine af det, men i situationen var vi chokerede og meget nervøse.

LIVET HOS DE LOKALE

Hos familien hvor vi bor, er alt meget primitivt - men alle er glade. Vi bor i alt 7 danske piger der, hvilket er meget rart. Vi tager spand-bade, bruger mult toiletter, smager en masse lokalt mad, vasker tøj i hånden og bliver integreret godt i det lille samfund her. Alle folk er super venlige og alle folk vil gerne lærer os deres sprog her, som hedder twi. Vi er rigtig glade for at bo lokalt her, da det bringer os helt tæt på kulturen her. Der er en masse familier, som bor sammen i det "combound" hvor vi bor, og hver morgen kl 5:00, er de oppe og synge, lave mad og vaske tøj. Søndag er kirkedag her, og alle gør meget ud af at klæde sig fint på. I dag var vi med i kirke og det var en kæmpe oplevelse - en hel anden stemning end hjemme i Danmark. De synger, danser og fylder rummet med glæde og farvestrålende dragter. Man bliver virkelig inspireret af det ghanesiske folk, når man kommer så tæt på deres livstil og kultur. De kan leve så primitivt og uden noget, men stadig være så lykkelige og glade.

FORLÆNGET WEEKEND I "LUKSUS"

Som en afveksling til det primitive liv i den lille landsby, tog vi tre piger på tur til Mole safari park i det nordlige Ghana, 8 timer herfra Nsuta. På vejen derop besøgte vi en hellig skov med aber som vi fodrede med hånden. De sprang op på os og rundt over det hele og det var en mega fed oplevelse. Mole safari var det fedeste. Vi var helt tæt på elefanter, krokodiller, gazeller, aber, vortesvin og mange andre smukke dyr. Specielt elefanterne var en kæmpe oplevelse for os, dem kunne vi også se bade i søen, når vi lå ved poolen; mega vildt og smuk udsigt over savannen. Efter en weekend med europæisk mad, pool, flush toilet og badekar, gik turen tilbage til Nsuta. Turen hjem var ret kaotisk, da vores taxachauffør som vi havde lejet for hele weekenden blev anholdt på grund af forfalskning af kørekort. Vi måtte forklare, at vi ikke var indblandet, og så vi skulle vente ude midt i ingenting på, at han skulle i retten. Efter 2 timer i bagende sol,

betalte vores taxa chauffør sig ud af det, og vi kunne køre videre hjemad. Resten af vejen hjem betalte han sig igennem politi tjekkene, og dette viser hvor korrump det er hernede. På vejen hjem stoppede vi forbi de smukkeste vandfald hvor vi kunne bade, det var en kæmpe oplevelse og så lækkert og rent (rindende vand ser man ikke meget her!!!)

BØRNEHJEMMET

Arbejdet på børnehjemmet er en kæmpe oplevelse i sig selv. Børnehjemmet ligger i en by der hedder Mampong. Da vi den første dag kom, var vi meget overvældende over alle de børn der kom løbende i favnen på os. Den første dag var lidt hård at skulle igennem, da man virkelig fik øjnene op for, hvor meget kærlighed de her børn mangler. De er ca. 40-50 børn i alt på børnehjemmet, men vi er hos de små hele tiden og de er 18 små banditter og det er rigeligt at holde styr på.

Børnene kalder os; de hvide for o' bronies, så det råber alle efter os.

Børnene er så søde og man kan mærke de virkelig trænger til kærlighed og en familie. Vi gør alt hvad vi kan for at give dem alt den kærlighed vi overhovedet kan, og vi kan mærke, hvordan vi gør en forskel hvilket er ubeskriveligt! Børnene er både kærlige, men også hårde ved hinanden, da de er vant til at kæmpe for at få opmærksomhed. Arbejdet består i lidt praktiske opgaver, men vores fornemste opgave er at hygge om børnene, give dem kys og kram, trøste dem når de græder og ellers bare være i deres nærvær og give dem al den opmærksomhed vi kan.

Allerede nu betyder børnene meget for os, og man frygter allerede den dag, hvor vi skal sige farvel eller "på-gensyn" til dem.

Man kan mærke, hvor taknemmelig man bliver for de ting, vi er så heldige at have derhjemme, og hvor selvstændig man bliver efter en sådan oplevelse. Vi har indtil videre haft de vildeste oplevelser for livet, som vi aldrig vil glemme og vi glæder os til mega mange oplevelser endnu forude hernede, og vi er blevet helt vilde med Ghana.

Mange hilsner fra varmen her i Ghana

Katrine Kirkegaard-Jensen og Kirstine Edith Pool